

**VALSTYBINĖ MOKESČIŲ INSPEKCIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTERIJOS**

2018-09-14 Nr. (18.32-31-1E) RM-32321

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 12 STRAIPSNIO 2 PUNKTO IR 24 STRAIPSNIO 2 DALIES KOMENTARO (APIBENDRINTO PAAIŠKINIMO) PAKEITIMO

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 25 straipsnio 1 dalies 2 punktu, Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nuostatais, patvirtintais Lietuvos Respublikos finansų ministro 1997 m. liepos 29 d. įsakymu Nr. 110, siekdama suvienodinti Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo (toliau - PMĮ) taikymo tvarką, parengė PMĮ 12 straipsnio 2 punkto ir 24 straipsnio 2 dalies komentaro (apibendrinto paaiškinimo) pakeitimus. PMĮ 12 straipsnio 2 punkto ir 24 straipsnio 2 dalies komentare (apibendrintame paaiškinyje) atlikti aritmetiniai valiutų kursų pakeitimai atsižvelgiant į euro įvedimą Lietuvos Respublikoje bei išbraukta neaktuali informacija.

PRIDEDAMA.

1. PMĮ 12 straipsnio 2 punkto komentaro (apibendrinto paaiškinimo) pakeitimų lyginamasis variantas, 9 lapai.
2. PMĮ 24 straipsnio 2 dalies komentaro (apibendrinto paaiškinimo) pakeitimų lyginamasis variantas, 7 lapai.

Teisės departamento direktorė

Rasa Virvilienė

1. **PMĮ 12 straipsnio 2 punkto apibendrinto paaiškinimo (komentarų) pakeitimas:**
- 2) **gautos draudimo išmokos, neviršijančios prarasto turto arba patirtų nuostolių ar žalos vertės; darbuotojų naudai mokamų sugražintų draudimo įmokų dalis, viršijanti iš pajamų atskaitytas draudimo įmokas, taip pat draudimo išmokos dalis, viršijanti iš pajamų atskaitytas darbuotojų naudai mokamas draudimo įmokas;**

(Pagal Pelno mokesčio įstatymo pakeitimo ir papildymo įstatymą Nr.XI-539 nuostatos taikomos apskaičiuojant 2010 metų ir vėlesnių metų mokesčių laikotarpių pelno mokesčių)

Komentaras

1. Šiame punkte nustatoma gautų draudimo išmokų priskyrimo neapmokestinamosioms pajamoms tvarka, kai draudimo objektas yra vieneto - draudėjo turtiniai interesai. Pagal Lietuvos Respublikos [draudimo įstatymo](#) (toliau - DĮ) 2 straipsnį draudimo objektu gali būti turtiniai interesai, susiję su asmens gyvybe, sveikata, turtu ar civiline atsakomybe.

Draudimo šakos yra gyvybės ir ne gyvybės draudimas. Kokios draudimo grupės priskiriamos kiekvienai šių šakų nustatyta DĮ 7 straipsnyje.

2. Pagal šio punkto nuostatas draudimo išmoka neapmokestinama, jei ji yra ne didesnė už prarasto turto, patirtų nuostolių ar žalos vertę.

Remiantis DĮ 2 straipsniu, draudimo išmoka apibrėžiama kaip pinigų suma, kurią įvykus draudiminiam įvykiui draudikas privalo išmokėti draudėjui ar kitam asmeniui, turinčiam teisę į draudimo išmoką, arba kita draudimo sutartyje nustatyta išmokos mokėjimo forma. O draudimo suma apibrėžiama kaip draudimo sutartyje nurodyta pinigų suma arba pinigų suma, kuri apskaičiuojama draudimo sutartyje nustatyta tvarka, kuri, išskyrus draudimo sutartyje nustatytus atvejus, yra lygi maksimaliai draudimo išmokai, galimai išmokėti pagal draudimo sutartį. Civilinio kodekso 6.997 straipsnis nustato apribojimą, kad ne gyvybės draudimo atveju, išskyrus įstatymų nustatytas išimtis, draudimo suma negali viršyti tikrosios draudžiamo turto ar turtinės rizikos vertės (draudimo vertės). Kadangi didžiausia draudimo išmoka yra lygi draudimo sumai, o pastaroji bendroju atveju negali viršyti draudžiamojo turto tikrosios turto vertės, vadinasi, draudimo veiklą reglamentuojantys teisės aktai nustato, jog draudimo išmoka neturėtų viršyti prarasto turto, patirtų nuostolių ar žalos tikrosios vertės.

Nustatant neapmokestinamų draudimo išmokų dydį, t.y. apskaičiuojant vieneto prarasto turto, patirtų nuostolių ar žalos tikrąjį dydį, būtina analizuoti ne tik vienetų finansinėse ataskaitose fiksuojamus nuostolius, bet ir draudimo sutarčių nuostatas.

3. Turto draudimo atvejais pirmiausia draudimo įmonės kompensuoja nuostolius pagal pateiktus dokumentus (sąskaitas ar sutartis), pagrindžiančius patirtas turto atstatymo išlaidas. Tokiu atveju, patirta tikroji žala lygi vienetų finansinėje apskaitoje fiksuojamiems nuostoliams, todėl, kai draudimo įmonės išmokama draudimo išmoka ne didesnė, negu pateiktuose dokumentuose (sąskaitose ar sutartyse) nurodyta suma, visa draudimo išmoka neapmokestinama. Jeigu draudimo įmonės nesilaiko draudimo sutartyse nustatytos tvarkos ir draudimo išmokos viršija sumas, nurodytas turto atstatymo išlaidas pagrindžiančiuose dokumentuose (sąskaitose ar sutartyse), tai viršijanti dalis priskiriama apmokestinamoms pajamoms.

1 pavyzdys

UAB X 2018 m. vasario mėnesį įsigijo 30 000 eurų kainavusį lengvąjį automobilį ir, apdraudusi nuo nelaimingų atsitikimų (avarijų), tą patį mėnesį jį pradėjo naudoti. 2018 m. liepos mėnesį šis automobilis avarijoje buvo apgadintas. UAB X po įvykio automobilį suremontavo ir už tai autoremonto įmonei pagal PVM sąskaitą faktūrą apmokėjo 5 000 eurų, kuriuos draudimo įmonė kompensavo bendrovei.

Šiuo atveju UAB X neapmokestinamosioms pajamoms gali priskirti 5 000 eurų sumą. Jeigu draudimo įmonė būtų kompensavusi didesnę sumą negu 5 000 eurų, tai ši suma, viršijanti draudimo išmokos dalį, būtų priskiriama apmokestinamosioms pajamoms.

Tuo atveju, jei draudimo įmonė dėl avarijos patirtus nuostolius UAB X kompensuotų ne pagal PVM sąskaitą faktūrą, bet pagal žalos įvertinimą, tai žalos atlyginimo suma būtų priskiriama UAB X neapmokestinamosioms pajamoms, neatsižvelgiant į šios bendrovės faktiškai patirtas automobilio remonto išlaidas.

Kai turto atstatymo darbai trunka ilgą laikotarpį arba turtui padaryta esminė žala ir jis nėra atstatinėjamas, draudimo įmonės išmokamos draudimo išmokos apskaičiuojamos pagal draudimo sutartyje nustatytą tvarką, kuri reglamentuoja ir patirtos žalos dydį. Kadangi turtas gali būti apdraustas ne tik jo balansine verte, bet ir jo atstatomąja verte ar kitokia verte, kuri apskaičiuojama draudimo sutartyje numatyta tvarka, tai tokiais atvejais vienetų finansinėse ataskaitose fiksuojami nuostoliai gali neatitikti tikrosios žalos vertės. Kadangi PMĮ 12 str. 2 punkto nuostatos leidžia draudimo išmokų dalį, neviršijančią prarasto turto arba patirtų nuostolių ar žalos vertės, priskirti neapmokestinamosioms pajamoms, tai tokiais atvejais žalos dydis apskaičiuojamas draudimo sutartyje nustatyta tvarka, atsižvelgiant į draudimo sumą. Vadinasi, kai turto draudimo išmokos išmokamos ne pagal pateiktus turto atstatymo dokumentus, o pagal žalos įvertinimą, nustatytą vadovaujantis draudimo sutarties nuostatomis, tai neapmokestinama draudimo išmokos dalis, neviršijanti žalos, apskaičiuotos draudimo sutartyje nustatyta tvarka.

2 pavyzdys

UAB Y 2018 m. kovo 1 d. apdraudė savo pastatą ir sutartyje nurodė, jog pastatas draudžiamas jo atstatomąja verte, kuri lygi 2 mln. eurų, o pastato likutinė vertė sudarė 1,5 mln. eurų. 2018 m. liepos mėnesį vėtros metu pastatas buvo apgriautas. Kadangi pastato atstatymo darbus UAB Y planavo atlikti po dviejų metų, draudimo įmonė pagal sudarytos sutarties nuostatas išmokėjo draudimo išmoką ne pagal pateiktus turto atstatymo dokumentus, o pagal suderintą žalos apskaičiavimą. Pagal sutartyje aptartą žalos nustatymo tvarką buvo apskaičiuota 1 mln. eurų žala, kurią kompensavo draudimo įmonė.

Pagal UAB Y apskaičiavimą dėl draudiminio įvykio finansinėse ataskaitose fiksuoti nuostoliai sudarė 800 000 eurų. Kadangi turtas buvo apdraustas didesne verte, negu jo likutinė vertė, draudimo išmoka viršijo patirtus finansinėse ataskaitose fiksuotus nuostolius, tačiau tokia išmoka neapmokestinama, nes ji neviršija žalos, apskaičiuotos sutartyje nurodyta tvarka, atsižvelgiant į turto draudimo sumą. Jeigu draudimo įmonė būtų kompensavusi daugiau negu 1 mln. eurų, tai šią sumą viršijanti suma būtų priskiriama apmokestinamosioms pajamoms.

3 pavyzdys

UAB X 2016 m. kovo 1 d. įsigijo 135 000 eurų kainavusį naują krovinį automobilį ir, apdraudusi jį nuo nelaimingų atsitikimų (avarijų), tą patį mėnesį pradėjo jį naudoti. 2018 m. rugsėjo mėnesį dėl įvykusios avarijos automobilis visai sudaužytas ir neremontuotinas. Pagal sutarties sąlygas draudimo įmonė UAB X išmokėjo 105 000 eurų žalos atlyginimą dėl automobilio praradimo įvykus draudiminiam įvykiui (avarijai).

Tarkim, kad automobilio likutinė vertė, apskaičiuota iš automobilio įsigijimo kainos atėmus leidžiamais atskaitymams priskirtas nusidėvėjimo sumas, sudarė 102 500 eurų. UAB X dėl draudiminio įvykio finansinėse ataskaitose užfiksavo 102 500 eurų nuostolį (nurašė automobilio likutinę vertę). Nors draudimo išmoka viršijo finansinėse ataskaitose fiksuotus nuostolius, tačiau tokia išmoka neapmokestinama, nes ji neviršija žalos, apskaičiuotos draudimo sutartyje nustatyta tvarka. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad draudimo įmonė UAB X kompensavo dėl automobilio praradimo patirtus nuostolius, todėl automobilio nurašymo nuostoliai, apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, priskiriami neleidžiamais atskaitymams.

4. Kadangi dėl draudiminio įvykio susidarę nuostoliai dengiami draudimo išmokomis, todėl, apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, vieneto dėl draudiminio įvykio patirtos išlaidos (netektys), leidžiamiems atskaitymams nepriskiriamos. Todėl vieneto turto atstatymo ar gelbėjimo išlaidos, kai pagal jas patvirtinančius dokumentus (sąskaitas ar sutartis) išmokamos draudimo išmokos ir nėra keičiama (dėl draudiminio įvykio sumažinama) turto vertė, priskiriamos neleidžiamiems atskaitymams. Tokiems neleidžiamiems atskaitymams priskiriamos ir turto vertės sumažinimo (nurašymo) po draudiminių įvykių sumos, kai įmonė priima sprendimą finansinėse ataskaitose tokias netektis įvertinti. Jeigu po tokių sprendimų ilgalaikis turtas atstatomas (remontuojamas, kai remontas pailgina turto naudingo tarnavimo laiką ar pagerina jo naudingąsias savybes, arba rekonstruojamas) ar įsigijamas naujas turtas iš įvairių lėšų, įskaitant ir draudimo išmokos lėšas, tai tokiais atvejais dėl remonto (rekonstravimo) nuo padidėjusios ilgalaikio turto vertės ar nuo įsigyto naujo ilgalaikio turto vertės skaičiuojamos nusidėvėjimo sumos arba naujų įsigytų ir parduotų prekių įsigijimo kaina priskiriama leidžiamiems atskaitymams taikant bendras PMI nuostatas, neatsižvelgiant į tai, iš kokių lėšų tokios išlaidos buvo padarytos.

Tačiau tuo atveju, kai dėl draudiminio įvykio finansinėje apskaitoje nesumažinama ilgalaikio turto vertė ir po draudiminio įvykio turtas remontuojamas arba atstatomas ir padidinama to turto įsigijimo kaina remonto (kai remontas pailgina turto naudingo tarnavimo laiką ar pagerina jo naudingąsias savybes) arba rekonstravimo verte, tai nusidėvėjimas gali būti skaičiuojamas ne nuo visos dėl remonto (rekonstravimo) padidėjusios to turto vertės, bet tik nuo padidėjusios to turto vertės ir draudimo įmonės kompensuotų nuostolių sumos skirtumo.

1 pavyzdys

Situacijos:

a) Bendrovė draudimo įmonėje 2018 metais apdraudė pastatą. Įvykus draudiminiam įvykiui, dalis pastato nukentėjo ir draudimo įmonė bendrovei išmokėjo 50 000 eurų nuostolio atlyginimą. Pastato įsigijimo kaina yra 110 000 eurų, jo likutinė vertė - 80 000 eurų. Bendrovė už 60 000 eurų atliko to pastato remontą (remontas pagerino pastato naudingąsias savybes) ir šia suma padidino pastato įsigijimo kainą. Vadinasi, bendrovė leidžiamiems atskaitymams gali priskirti tik tą nuo pastato padidintos dėl remonto vertės apskaičiuotą nusidėvėjimo sumą, kuri apskaičiuojama nuo atlikto remonto ir draudimo įmonės kompensuotų nuostolių sumos skirtumo, t.y. nuo 10 000 eurų-(60000 eurų -50000 eurų).

b) Tarkime, bendrovė finansinėje apskaitoje dėl minėto draudiminio įvykio nusprendė pastato vertę sumažinti 50 000 eurų suma, lygia gautos draudimo išmokos sumai. Tokiu atveju pastato vertės sumažinimo suma priskiriama neleidžiamiems atskaitymams, nes pastato vertės sumažinimo nuostoliai dengiami draudimo išmoka. Pastato vertė po tokio turto įvertinimo yra 30 000 eurų (80 000 eurų - 50 000 eurų). Bendrovė atlikto remonto, kuris kainavo 60 000 eurų, verte, padidinusi pastato (30 000 eurų) vertę, gali priskirti leidžiamiems atskaitymams nusidėvėjimo sumas, apskaičiuotas nuo dėl remonto padidintos 90 000 eurų (30 000 eurų + 60 000 eurų) naujos pastato vertės. Jeigu pastato likutinė vertė būtų sumažinta mažesne negu gauta draudimo išmoka suma, pvz., būtų sumažinta 40 000 eurų suma, tai, bendrovė, dėl remonto padidinusi pastato vertę 60 000 eurų, gali priskirti leidžiamiems atskaitymams nusidėvėjimo sumas, apskaičiuotas tik nuo 90 000 eurų pastato vertės, nes 10 000 eurų (50 000 eurų - 40 000 eurų) suma ji nesumažino pastato vertės ir tokiu būdu bendrovė dalies draudimo įmonės kompensuotų nuostolių sumos nepriskyrė neleidžiamiems atskaitymams. Jeigu pastatas būtų parduotas, tai leidžiamiems atskaitymams bendrovė galėtų priskirti 90 000 eurų-pastato įsigijimo kainą, atėmusi nuo šios sumos apskaičiuotą ribojamo dydžio leidžiamiems atskaitymams priskirtą nusidėvėjimo sumą.

Analogiškos nuostatos taikomos ir tuo atveju, kai draudimo objektas yra trumpalaikis turtas.

2 pavyzdys

Bendrovės, užsiimančios sporto prekių didmenine ir mažmenine prekyba, sandėlyje liūtis metu buvo užlietos ir apgadintos pagal 2018 metais sudarytą draudimo sutartį apdraustos prekės. Draudimo įmonė šį faktą pripažino draudiminiu įvykiu. Draudimo įmonės turto ekspertai nustatė, kad prekės yra apgadintos nevienodai: nuo 0,01 proc. iki 99,99 proc. prarasta prekių vertės ir bendra prekių vertė sumažėjo 65 proc. Draudimo įmonė bendrovei išmokėjo 65 proc. dydžio apgadintų prekių vertės (be PVM) draudimo išmoką. Kadangi draudimo išmoka neviršijo draudimo sutartyje nustatyta tvarka apskaičiuoto žalos atlyginimo dydžio, tai gauta draudimo išmoka priskiriama neapmokestinamosioms pajamoms.

Prekės dėl prarastos prekinės išvaizdos buvo parduotos tokiais kainomis: pigiau už įsigijimo kainą, įsigijimo kainą arba su prekybiniu antkainiu.

Kadangi draudimo įmonė bendrovei kompensavo patirtus nuostolius (65 proc. apgadintų prekių vertės), todėl bendrovė, pardavusi minėtas prekes, apskaičiuodama apmokestinamąjį pelną, leidžiamiesiems atskaitymams priskirtiną bendrą prekių įsigijimo kainą turi sumažinti iš draudimo įmonės gauta draudimo išmokos nuostoliams kompensuoti suma (bendrovės faktiškai patirtos parduotų prekių sąnaudos yra mažesnės, nes dalį nuostolių dėl prekių vertės sumažėjimo kompensavo draudimo įmonė).

Jeigu bendrovė po draudiminio įvykio būtų priėmusi sprendimą sumažinti turimų prekių vertę (nuvertinti) gautos draudimo išmokos nuostoliams kompensuoti suma, tai prekių vertės sumažinimo suma būtų priskiriama neleidžiamiesiems atskaitymams. Pardavusi minėtas prekes, bendrovė leidžiamiesiems atskaitymams turi priskirti tų prekių perkainotą (sumažintą) kainą.

5. Kredito draudimas apima tokias draudimo rūšis, pagal kurias draudimo įmonė įsipareigoja iš dalies ar visiškai kompensuoti kredito ar paskolos davėjo nuostolius, atsiradusius dėl bet kokios rūšies kredito ar paskolos negrąžinimo dėl kredito ar paskolos gavėjo nemokumo ar kitų priežasčių. Pagal šias draudimo rūšis draudimo objektas siejamas su kredito, paskolos negrąžinimu. Prie kredito draudimo rūšių objekto taip pat priskiriamas prievolės atsiskaityti už prekes ar paslaugas neįvykdymas. Sudarant tokias draudimo sutartis vieneto patiriamų nuostolių vertė įvykus draudiminiam įvykiui bendru atveju sutampa su įmonės finansinėse ataskaitose apskaitomais nuostoliais. Todėl tokio draudimo atveju draudimo išmoka neapmokestinama, kai ji neviršija draudimo sutartyje nustatyta tvarka apskaičiuotos žalos, kuri turėtų sutapti su vieneto finansinėje apskaitoje fiksuojamais nuostoliais.

Pavyzdys

UAB X 2018 m. balandžio mėnesį pardavė savo produkciją už 500 000 eurų ir apsidraudė savo riziką, susijusią su pirkėjo neatsiskaitymu, sudarydama kredito draudimo sutartį. Draudimo sutartyje nurodoma draudimo suma yra lygi gautinai už produkciją sumai – 500 000 eurų. 2018 m. gruodžio mėnesį paaiškėjo, jog produkcijos pirkėjas bankrutavo ir todėl draudimo įmonė išmokėjo draudimo išmoką, lygią 500 000 eurų. Šiuo atveju UAB X finansinėse ataskaitose fiksuoti nuostoliai sutapo su nuostoliais, apskaičiuotais draudimo sutartyje nurodyta tvarka, ir buvo lygūs 500 000 eurų, todėl visa draudimo išmoka gali būti laikoma neapmokestinamosiomis pajamomis.

Jeigu draudimo įmonė būtų išmokėjusi draudimo išmoką didesnę negu 500 000 eurų, tai viršijanti dalis būtų laikoma UAB X apmokestinamosiomis pajamomis.

6. Civilinės atsakomybės draudimui yra būdinga tai, jog paprastai draudimo išmoka išmokama tiesiogiai trečiam asmeniui – nukentėjusiam. Šiuo atveju teisės aktai nenustato privalomo žalą padariusio asmens informavimo apie patirtos žalos dydį ir draudimo įmonės tiesiogiai atsiskaito su nukentėjusiu. Todėl tokias draudimo išmokas vienetai – draudėjai nepriskiria pajamoms, t.y. neįtraukia į mokesčio bazę, apskaičiuodami apmokestinamąjį pelną.

Kai pagal sudarytas civilinės atsakomybės draudimo sutartis draudimo išmokos išmokamos vienetais – draudėjams, tai draudimo išmokos dalis, neviršijanti draudimo sutartyje nustatytos žalos, gali būti priskiriama neapmokestinamosioms pajamoms.

Pavyzdys

UAB X 2018 m. balandžio mėnesį įsigytą automobilį apdraudė transporto priemonių savininkų ir valdytojų civilinės atsakomybės privalomuoju draudimu. Įvykus draudimui įvykiui (avarijai), nukentėjo trečiajam asmeniui - UAB Y priklausantis lengvasis automobilis. Kaip ir numatyta Transporto priemonių savininkų ir valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatyme draudimo įmonė arba transporto priemonių savininkų ir valdytojų civilinės atsakomybės draudimo biuras draudimo išmoką tiesiogiai pervedė trečiajam asmeniui.

Tuo atveju, kai pagal civilinės atsakomybės draudimo sutartis draudimo išmokos mokamos tiesiogiai nukentėjusiam asmeniui, ir draudėjas jokių išlaidų nepatiria, tai, apskaičiuojant draudėjo apmokestinamąjį pelną, tokios draudimo išmokos į jo pajamas neįtraukiamos. Be to, jeigu nukentėjęs asmuo yra vienetas, mokantis pelno mokesčių, tai jo tiesiogiai iš draudimo įmonės gaunamos lėšos laikomos žalos atlyginimu, kuris neapmokestinamas (plačiau apie tai - PMĮ 12 str. 12 punkto komentare).

7. Kai kurioms draudimo rūšims yra būdinga tai, jog atsitikus draudimui įvykiui, vienetų apskaitoje nefiksuoja jokie nuostoliai, tačiau vienetai juos patiria. Tokioms - draudimo rūšims galima priskirti finansinių nuostolių draudimą. Finansinių nuostolių draudimo atveju draudimo įmonė įsipareigoja iš dalies ar visiškai kompensuoti draudėjo finansinius nuostolius, susijusius su pajamų praradimu dėl blogo oro, pajamų nepakankamumu, pelno (naudos) netekimu, nenumatytomis prekybos išlaidomis, rinkos vertės sumažėjimu, ar kitus finansinius nuostolius. Šiais ir analogiškais kitais atvejais, kai vienetas gauna draudimo išmoką, kuri neviršija žalos ar nuostolių, apskaičiuotų draudimo sutarties nustatyta tvarka, tokios draudimo išmokos laikomos neapmokestinamomis.

1 pavyzdys

UAB X sudarė finansinių nuostolių draudimo sutartį, kurioje buvo numatyta, kad draudimo įmonė kompensuos nuostolius, susijusius su derliaus dėl sausros praradimu. Įvykus draudimui įvykiui buvo apskaičiuota žala, taikant draudimo sutartyje nustatytą metodiką. Draudimo išmokos suma buvo lygi žalos dydžiui ir sudarė 70000 eurų. Pagal pateiktą pavyzdį UAB X neapmokestinamosioms pajamoms gali priskirti 70000 eurų sumą, nes draudimo išmoka neviršijo sutartyje aptartu būdu apskaičiuotos žalos vertės.

Analogišku draudimu galima laikyti **sudarytas vieneto naudai sutartis** vieneto darbuotojų nuo nelaimingų atsitikimų draudimo, gyvybės draudimo sutartis vieneto naudai. Dėl šių draudimo grupių specifikos patirti vieneto nuostoliai tokiais atvejais nėra siejami su vieneto finansinėse ataskaitose apskaitomais nuostoliais ar žala, todėl vieneto gaunamą draudimo išmoką, kuri apskaičiuojama draudimo sutartyje nustatyta tvarka, galima priskirti neapmokestinamosioms pajamoms.

2 pavyzdys

Situacijos:

a) 2015 metų vasario mėnesį vienetas savo darbuotoją apdraudė gyvybės draudimu ir save paskyrė naudos gavėju. Draudimo sutartyje numatyta, kad draudimo sutarties terminas yra 15 metų, kad mėnesinė draudimo įmoka yra 100 eurų ir kad draudimo suma darbuotojo mirties atveju yra

pagal draudimo sutartį mokant įmokas sukauptas fondas, o jei apdraustojų mirtis bus nelaimingo atsitikimo pasekmė, tai draudimo išmoka bus dviguba sukaupto fondo vertė.

2018 metų gegužę apdraustasis mirė dėl ūmios ligos. Draudimo įmonė pagal draudimo sutartį apskaičiavo ir išmokėjo bendrovei 3000 eurų sumą, kuri lygi fondui, sukauptam mokant draudimo įmokas. Visą gautą sumą vienetas gali pripažinti savo neapmokestinamosiomis pajamomis.

b) Vienetas 5 savo darbuotojus apdraudė draudimu nuo nelaimingų atsitikimų ir naudos gavėju paskyrė save. Draudimo sutartyse numatyta, kad draudimo suma kiekvieno darbuotojo mirties atveju yra 100000 eurų, o draudimo suma traumų ar pakenkimo sveikatai atveju yra 50000 eurų (bendra kiekvieno darbuotojo draudimo suma yra 150000 eurų). Išmokos traumų ar pakenkimų sveikatai atvejais bus skaičiuojamos pagal draudimo sutartyje numatytą metodiką kaip tam tikras procentas (atsižvelgiant į traumos ar pakenkimo sveikatai sunkumą) nuo 50000 eurų draudimo sumos.

Draudimo sutarties galiojimo metu vienas iš apdraustųjų susilaužė ranką. Draudimo įmonė apskaičiavo 5000 eurų dydžio draudimo išmoką ir išmokėjo ją vienetui, nes draudimo sutartyje buvo numatyta, kad žala rankos lūžimo atveju bus prilyginama 10-čiai procentų nuo 50000 eurų draudimo sumos, numatytos traumų ir pakenkimo sveikatai atvejais. Gautą draudimo išmoką vienetas turi pripažinti savo neapmokestinamosiomis pajamomis.

Draudimo sutarties galiojimo metu tas pats apdraustasis žuvo įvykus nelaimingam atsitikimui. Draudimo įmonė vienetui išmokėjo 100000 eurų draudimo išmoką, kurią vienetas gali pripažinti savo neapmokestinamosiomis pajamomis.

8. Kadangi draudimo sutartys dėl nelaimingų atsitikimų ir gyvybės draudimo sutartys, kurios sudaromos vieneto naudai, gali būti prilyginamos finansinių nuostolių draudimo sutartims, tai, kaip jau minėta, dėl draudiminio įvykio vieneto gaunamos draudimo išmokos, kurios apskaičiuojamos draudimo sutartyje nustatyta tvarka, priskiriamos neapmokestinamosioms pajamoms. Pagal tokias draudimo sutartis draudimo įmonei mokamos draudimo įmokos priskiriamos leidžiamoms atskaitymams.

9. Jei vienetas moka draudimo įmokas pagal sutartis, sudarytas darbuotojo naudai, tai apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, iš pajamų gali būti atskaitomos tik tokios draudimo įmokos, kurios **priskiriamos gyventojų pajamų mokesčio objektui kaip darbuotojų gauta nauda pagal Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio nuostatas**.

10. Pagal šio punkto nuostatas neapmokestinamosioms pajamoms priskiriamos gautos draudimo išmokos, nevirsijančios prarasto turto arba patirtų nuostolių ar žalos vertės, kai jos susijusios su draudiminiu įvykiu. Todėl, tuo atveju, kai vienetas gauna draudimo išmoką ne dėl draudiminio įvykio, bet pasibaigus jo naudai sudarytai gyvybės draudimo sutarčiai, tai visą gautą (gautiną) draudimo išmokos sumą vienetas turi priskirti apmokestinamosioms pajamoms.

Jeigu vieneto naudai sudarytoje gyvybės draudimo sutartyje numatyta, kad draudimo sutarties nutraukimo ar nutrūkimo (pvz., dėl įmokų nemokėjimo) atveju visos sumokėtos gyvybės draudimo įmokos ar jų dalis gražinamos draudėjui - vienetui, tai sutarčiai pasibaigus, visa sugrąžintų gyvybės draudimo įmokų suma, bet ne mažesnė kaip anksčiau leidžiamoms atskaitymams priskirtų įmokų suma, priskiriama apmokestinamosioms pajamoms.

11. Pagal šio punkto nuostatas neapmokestinamosioms pajamoms priskiriama sugrąžintų draudimo įmokų dalis, viršijanti leidžiamoms atskaitymams priskirtas draudimo įmokas, taip pat draudimo išmokos dalis, viršijanti iš pajamų atskaitytas draudimo įmokas. Ši nuostata taikoma tik tada, kai sugrąžinamos draudimo įmokos ar gaunamos draudimo išmokos pagal vieneto – draudėjo sudarytas gyvybės draudimo sutartis jo darbuotojų naudai, ir kai draudimo sutarties terminas ne trumpesnis kaip 10 metų.

Darbuotojų naudai mokamos gyvybės draudimo įmokos, apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, laikomos leidžiamais atskaitymais. Jeigu draudimo sutartyje numatyta, kad draudimo sutarties nutraukimo ar nutrūkimo (pvz., dėl įmokų nemokėjimo) atveju visos sumokėtos draudimo įmokos ar jų dalis gražinamos draudėjui - vienetui, tai sutarčiai pasibaigus, gyvybės

draudimo įmokos, kurios buvo priskirtos leidžiamiesiems atskaitymams, priskiriamos **apmokestinamosioms pajamoms**, o sugražintų draudimo įmokų sumos, viršijančios leidžiamiesiems atskaitymams priskirtas draudimo įmokų sumas, – priskiriamos **neapmokestinamosioms pajamoms**.

Pavyzdys

Situacijos:

a) Vienetas darbuotojo naudai 12 metų mokėjo gyvybės draudimo įmokas ir iš viso leidžiamiesiems atskaitymams buvo priskirta 28800 eurų. Vėliau vienetas nusprendė nutraukti draudimo sutartį. Pagal draudimo sutarties sąlygas draudimo įmonė apskaičiavo ir išmokėjo vienetui 30000 eurų. Kadangi, mokėdamas draudimo įmokas, vienetas leidžiamiesiems atskaitymams priskyrė 28800 eurų, tai šią gautą sumą jis turi priskirti apmokestinamosioms pajamoms, o 1200 eurų – neapmokestinamosioms pajamoms.

b) Vienetas darbuotojo naudai 8 metus mokėjo gyvybės draudimo įmokas ir iš viso sumokėjo 9600 eurų, o pablogėjus finansinei būklei nustojo mokėti įmokas ir sutartis pasibaigė dėl įmokų nemokėjimo. Pagal draudimo sutarties sąlygas draudimo įmonė apskaičiavo ir išmokėjo vienetui 8000 eurų (šią sumą sudarė vieneto sumokėtos draudimo įmokos, išskaičiavus draudimo sutarties sudarymo ir vykdymo išlaidas). Šiuo atveju gyvybės draudimo sutarčiai pasibaigus dėl įmokų nemokėjimo, draudimo įmonės sugražintą 8000 eurų sumą vienetas turi priskirti apmokestinamosioms pajamoms.

12. Tuo atveju, kai vienetas, savo darbuotojų naudai mokėjo gyvybės draudimo įmokas ir šių įmokų dalies nepriskyrė leidžiamiesiems atskaitymams, tai gavęs draudimo išmoką ar gražintas draudimo įmokas, apmokestinamosioms pajamoms jis galės priskirti sumą, ne didesnę už leidžiamiesiems atskaitymams priskirtinų draudimo įmokų sumą.

Pavyzdys

Vienetas 3 metus mokėjo gyvybės draudimo įmokas ir iš viso sumokėjo 7200 eurų, o leidžiamiesiems atskaitymams priskyrė tik 5000 eurų. Vėliau bendrovė nusprendė nutraukti draudimo sutartį. Pagal draudimo sutarties sąlygas draudimo įmonė apskaičiavo ir vienetui išmokėjo 6000 eurų. Kadangi vienetas, mokėdamas draudimo įmokas, leidžiamiesiems atskaitymams priskyrė tik 5000 eurų, tai gautą 5000 eurų draudimo išmokos dalį, jis turi priskirti apmokestinamosioms pajamoms, o likusią 1000 eurų išmokos dalį - neapmokestinamosioms pajamoms.

13. Tam tikrais atvejais pagal gyvybės draudimo sutartis, pagal kurias mokėtinos įmokos buvo priskiriamos leidžiamiesiems atskaitymams, vienetas gali gauti draudimo išmokas (pvz., jei vienetas yra paskirtas naudos gavėju apdraustojo mirties atveju). Jei vienetas apdraustojo mirties atveju gauna draudimo išmoką, tai pagal tokias gyvybės draudimo sutartis gautų draudimo išmokų sumą, kuri lygi draudimo įmonei sumokėtų ir leidžiamiesiems atskaitymams priskirtinų gyvybės draudimo įmokų sumai, priskiriama apmokestinamosioms pajamoms. Gautos draudimo išmokos, kurios viršija draudimo įmonei sumokėtų ir leidžiamiesiems atskaitymams priskirtų gyvybės draudimo įmokų sumą, priskiriama neapmokestinamosioms pajamoms.

Pagal draudimo sutarties sąlygas numatytos priemokos prie draudimo sutartyje nustatytos draudimo sumos ar draudimo išmokos padidinimo sumos laikomos draudimo išmokos dalimi.

Pavyzdys

2008 metų vasario mėnesį vienetas darbuotojo naudai sudarė gyvybės draudimo sutartį 40 000 eurų sumai, o naudos gavėju apdraustojo mirties atveju darbuotojas paskyrė vienetą. Draudimo sutartyje numatyta, kad draudimo sutarties terminas yra 15 metų, mėnesinė draudimo įmoka yra 200 eurų:

a) Vienetas 10 metų mokėjo įmokas ir iš viso sumokėjo 24 000 eurų. Visos sumokėtos įmokos buvo priskirtos leidžiamiesiems atskaitymams. Po 10 metų apdraustasis mirė. Pagal draudimo sutarties sąlygas draudimo įmonė išmokėjo vienetui 40 000 eurų. Kadangi, mokėdamas draudimo įmokas, vienetas priskyrė jas leidžiamiesiems atskaitymams, tai gautą 24 000 eurų draudimo išmokos dalį jis turi priskirti apmokestinamosioms pajamoms, o likusią 16 000 eurų (40 000 – 24 000) išmokos dalį - neapmokestinamosioms pajamoms.

b) Vienetas 8 metus mokėjo įmokas ir iš viso sumokėjo 19 200 eurų. Vienetas leidžiamiesiems atskaitymams priskyrė 18 000 eurų. Po 8 metų apdraustasis mirė. Pagal draudimo sutarties sąlygas draudimo įmonė išmokėjo vienetui 40 000 eurų. Kadangi, mokėdamas draudimo įmokas, vienetas leidžiamiesiems atskaitymams priskyrė 18 000 eurų, tai 18 000 eurų draudimo išmokos dalį, jis turi priskirti apmokestinamosioms pajamoms, o likusią 22 000 eurų (40 000 – 18 000) draudimo išmokos dalį - neapmokestinamosioms pajamoms.

c) Vienetas visus 15 metų mokėtų įmokas, iš viso sumokėtų ir leidžiamiesiems atskaitymams priskirtų pavyzdžiui, 18 000 eurų, tai darbuotojui mirus, draudimo įmonė išmokėtų vienetui 43 000 eurų draudimo išmoką, kuri būtų sudaryta iš 40 000 eurų draudimo sumos ir 3 000 eurų draudimo išmokos padidinimo sumos - investuojant draudimo įmokas sukauptų investicinių pajamų.

Kadangi vienetas, mokėdamas draudimo įmokas, leidžiamiesiems atskaitymams priskirtų 18 000 eurų, tai 22 000 eurų (40 000 – 18 000) draudimo išmokos dalį, viršijančią iš pajamų atskaitytas draudimo įmokas, vienetas turėtų priskirti neapmokestinamosioms pajamoms, o dalį gautos sumos, lygios leidžiamiesiems atskaitymams priskirtų draudimo įmokų sumai (18 000 eurų), apmokestinamosioms pajamoms. Be to, neapmokestinamosioms pajamoms jis galėtų priskirti 3 000 eurų investicinių pajamų, gautų investuojant draudimo įmokas (šios investicinės pajamos laikomos draudimo išmokos dalimi).“

1. **PMĮ 24 straipsnio 2 dalies apibendrinto paaiškinimo (komentarų) pakeitimas:**
2. **Iš pajamų atskaitomos tik tos pirkimo ir importo pridėtinės vertės mokesčio sumos, kurios neatskaitomos pagal Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo nuostatas, ir tik tais atvejais, kai šios sumos apskaičiuotos nuo šiame Įstatyme nustatytų leidžiamų atskaitymų.**

(pagal 2012 m. gruodžio 20 d. įstatymo Nr. XII-79 redakciją, [Žin., 2012, Nr. 153-7829](#), įsigalioja nuo 2012 m. gruodžio 29 d.)

1. Pagal šią dalį iš pajamų galima atskaityti tik tas prekių (paslaugų) pirkimo ir importo PVM sumas, kurios atitinka du kriterijus:

– šios sumos yra neatskaitomos pagal Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo ([Žin., 2002, Nr. 35-1271; 2004, Nr. 17-505](#); toliau – PVM įstatymas) nuostatas;

– šios sumos apskaičiuotos nuo PMĮ nustatytų leidžiamų (įskaitant ribojamų dydžių) atskaitymų. Pirkimo ir importo PVM sumos, kurios apskaičiuotos nuo PMĮ 31 straipsnyje nustatytų neleidžiamų atskaitymų, apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, iš pajamų neatskaitomos.

2. Pagal PVM įstatymo nuostatas neatskaitomos pirkimo ir importo PVM sumos iš pajamų atskaitomos tą patį mokestinį laikotarpį, kurį šis pirkimo arba importo PVM apskaičiuotas, neatsižvelgiant į tai, kad sumos, nuo kurių šis mokestis apskaičiuotas, ribojamų dydžių leidžiamais atskaitymams bus priskirtos vėlesnį (-iais) mokestinį (-iais) laikotarpį (-iais).

Tačiau, jeigu dėl kokių nors priežasčių suma (arba jos dalis), nuo kurios apskaičiuotas ir iš pajamų atskaitytas pirkimo ir importo PVM, nebus priskirta ribojamų dydžių leidžiamais atskaitymams, tai tą mokestinį laikotarpį, kurį šis faktas bus nustatytas, ribojamų dydžių leidžiamų atskaitymų suma turės būti mažinama leidžiamais atskaitymams nepriskirtai sumai tenkančia pirkimo ar importo PVM suma.

([PMĮ 24 straipsnio 2 dalis ir jos komentarų 1 bei 2 punktai pakeisti pagal VMI prie FM 2013-03-01 raštą Nr. \(32.42-31-1\)-RM-1495](#))).

Pavyzdysžiai

1. UAB X, užsiimanti gamybine veikla, ~~2012-2017~~ m. rugpjūčio 20 d. už 121000 ~~EUR~~€ įsigijo naują lengvąjį automobilį ir tą patį mėnesį pradėjo jį naudoti. Automobilio kaina be PVM yra 100_000 ~~EUR~~€, o pirkimo PVM suma – 21_000~~EUR~~€. Remiantis PVM įstatymo 62 straipsniu, šio automobilio pirkimo PVM vienetas atskaityti negali. Vienetas šią automobilio pirkimo PVM sumą ribojamų dydžių leidžiamais atskaitymams gali priskirti tuomet, kai šios sąnaudos faktiškai patiriamos (t.y. ~~2012-2017~~ m. rugpjūčio mėnesį).

Vadovaujantis PMĮ 1 priedėliu, šio lengvojo automobilio nusidėvėjimas bus skaičiuojamas taikant 6 metų (72 mėn.) nusidėvėjimo normatyvą. Vienetas pasirinko tiesinį nusidėvėjimo skaičiavimo metodą, PMĮ 18 str. 10 dalyje nustatytą nusidėvėjimo skaičiavimo pradžios būdą ir nustatė 1 000 ~~€~~EUR likvidacinę vertę.

Kadangi automobilis įsigytas ir pradėtas naudoti rugpjūčio mėnesį, jo nusidėvėjimas pradedamas skaičiuoti nuo rugsėjo 1 dienos. Vadinasi, ~~2012-2017~~ m. automobilis bus naudojamas 4 mėnesius. Apskaičiuojant ~~2012-2017~~ m. apmokestinamąjį pelną, prie ribojamų dydžių leidžiamų atskaitymų bus priskirta 5 500 ~~EUR~~€ $[(100\,000\ \text{€} - 1000\ \text{€}) : 72\ \text{mėn.} \times 4\ \text{mėn.}]$ šio turto nusidėvėjimo suma, ir visa šio automobilio pirkimo PVM suma, t.y. 21 000 ~~€~~EUR.

~~2013-2018~~ metų lapkričio mėnesį, įvykus avarijai, automobilis nurašomas. Apskaičiuojant ~~2013-2018~~ m. apmokestinamąjį pelną, prie ribojamų dydžių leidžiamų atskaitymų bus priskirta 15 125 ~~€~~EUR $[(100\,000\ \text{€} - 1000\ \text{€}) : 72\ \text{mėn.} \times 11\ \text{mėn.}]$ šio automobilio nusidėvėjimo suma. Vadinasi, vienetas ~~2012-2017~~ ir ~~2013-2018~~ metais ribojamų dydžių leidžiamais atskaitymams priskirs 20 625 ~~€~~EUR $(5\,500\ \text{€} + 15\,125\ \text{€})$ šio automobilio nusidėvėjimo sumą. Šiai sumai proporcingai tenka 4 331 ~~€~~EUR $(20\,625\ \text{€} \times 21\,000\ \text{€} : 100\,000\ \text{€})$ dydžio nuo automobilio kainos apskaičiuotos PVM sumos dalis. Todėl kita nuo automobilio kainos apskaičiuotos pirkimo PVM sumos dalimi, t.y. 16 669 ~~€~~EUR $(21\,000\ \text{€} - 4\,331\ \text{€})$

– 4 331 ~~€~~EUR) suma, turi būti mažinama 2013–2018 metų ribojamų dydžių leidžiamų atskaitymų suma.

2. UAB X, kuri nėra PVM mokėtoja, 2012–2017 metų gruodžio mėnesį iš UAB Y, kuri yra PVM mokėtoja, įsigijo šaldytų žuvies produktų, už kuriuos sumokėjo 60 500 ~~€~~EUR. Iš šios sumos 50 000 ~~€~~EUR yra prekių įsigijimo kaina, o 10 500 ~~€~~EUR yra PVM. UAB X tą patį (t.y. gruodžio) mėnesį pardavė dalį šių prekių. Parduotų prekių įsigijimo kaina – 5 000 ~~€~~EUR. UAB X, apskaičiuodama 2012–2017 metų apmokestinamąjį pelną, iš pajamų gali atskaityti parduotų prekių įsigijimo kainą (5 000 ~~€~~EUR) ir visą nuo visų prekių įsigijimo kainos apskaičiuotą pirkimo PVM sumą (10 500 ~~€~~EUR).

Likusią dalį prekių UAB X planavo parduoti 2013–2018 metais, tačiau, 2013–2018 m. lapkričio mėnesį sugedus šaldytuvams, dalis likusių žuvies produktų sugedo. Sugedusių prekių įsigijimo kaina – 10 000 ~~€~~EUR. Vadinasi, ši suma (sugedusių prekių įsigijimo kaina) nebus priskirta leidžiamiems atskaitymams, todėl vienetas, šiai sumai tenkančia pirkimo PVM suma, t.y. 2 100 ~~€~~EUR (10 000 ~~€~~EUR x 21 proc.), turi sumažinti 2013–2018 metų ribojamų dydžių leidžiamų atskaitymų sumą.

3. Leidžiamiems atskaitymams gali būti priskirtos tik pardavimo PVM sumos, apskaičiuotos nuo leidžiamų (įskaitant ribojamų dydžių) atskaitymų. Tuo atveju, kai vienetas apskaičiuoja pardavimo PVM nuo neleidžiamų atskaitymų, tokios pardavimo PVM sumos taip pat priskiriamos neleidžiamiems atskaitymams. Jei vienetas apskaičiuoja pardavimo PVM nuo ribojamų dydžių leidžiamų atskaitymų, tai iš pajamų gali būti atskaitoma tik ta pardavimo PVM dalis, kuri apskaičiuota nuo ribojamų dydžių leidžiamų atskaitymų. Pavyzdžiui, tuo atveju, kai vienetas iki 2018 metų patiria reprezentacines išlaidas, 75 procentai reprezentacinių išlaidų priskiriama ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams. Todėl tik 75 procentai priskaičiuoto pardavimo PVM sumos (kai pagal PVM įstatymo nuostatas apskaičiuojamas pardavimo PVM už reprezentaciniais tikslais įteiktas dovanas, viršijančias nedidelės vertės dovanos sumą) priskiriami ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams. Nuo 2018 metų PVM mokėtojas, norėdamas pasinaudoti reprezentacijai skirtų prekių ir paslaugų pirkimo PVM atskaita, turi atsižvelgti į pasikeitusias PMI 22 str. 3 dalies nuostatas, pagal kurias iš pajamų atskaitoma ne daugiau kaip 50 proc. reprezentacinių sąnaudų ir tokių atskaitomų sąnaudų suma negali viršyti 2 proc. visų vieneto pajamų per mokesstinį laikotarpį.

4. Pagal PVM įstatymo 5 straipsnį už prekes, suvartotas PVM mokėtojo privatiems poreikiams tenkinti, turi būti apskaičiuojamas pardavimo PVM. Pažymime, kad tai savo esme tapatu tų prekių PVM atskaitos tikslinimui, tačiau, šiuo atveju, ne tikslinama atskaityta pirkimo PVM suma, o pirkimo PVM suma, kuri buvo atskaityta įsigyjant prekes, yra gražinama į biudžetą, apskaičiuojant pardavimo PVM nuo prekių įsigijimo kainos. Todėl, toks apskaičiuotas pardavimo PVM savo esme prilygsta neatskaitomam pirkimo PVM, ir tokios pardavimo PVM sumos gali būti priskiriamos ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams.

Pavyzdys

Įmonė X perka segtuvus (vieno vieneto vertė yra 60 ~~€~~EUR) ir pirkimo PVM įtraukia į atskaitą. Vėliau įmonė X nusprendžia segtuvus išdalinti reklaminio renginio metu. Šiuo atveju, segtuvų perdavimas pagal Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės įstatymo nuostatas laikytinas prekių suvartojimu saviems poreikiams tenkinti (segtuvo vertė yra didesnė nei 25-€10 EUR). Todėl įmonė X, išdalinusi segtuvus reklaminiam renginyje, nustatyta tvarka turi apskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą pardavimo PVM. Šis apskaičiuotas pardavimo PVM, savo esme prilygstantis neatskaitomam pirkimo PVM, priskiriamas ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams.

5. Kai Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymo (Žin., 2001, Nr. 61-1818) nustatyta tvarka parama teikiama materialinėmis vertybėmis, kurias įsigyjant nebuvo pasinaudota PVM atskaita, sumokėtas PVM įsigyjant šias materialines vertybes negali būti priskiriamas

įsigijimo kainai, tačiau, vadovaujantis PMĮ 24 str. 2 dalies nuostatomis, sumokėto PVM sumos gali būti priskirtos ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams, jeigu šios sumos apskaičiuotos nuo PMĮ nustatytų leidžiamų atskaitymų. Vadinasi paramos teikėjas pagal PMĮ 28 straipsnio nuostatas ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams gali 2 kartus priskirti kaip paramą perduotų materialinių vertybių įsigijimo kainą, neviršijančią 40 proc. apmokestinamojo pelno, o pagal PMĮ 24 str. 2 dalies nuostatas – įsigyjant sumokėto PVM dalį, tenkančią ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams priskirtai prekių kainos daliai.

Pavyzdys

Uždaroji akcinė bendrovė (toliau – bendrovė) įsigijo baldų komplektą, už kurį sumokėjo 3630 ~~LT~~EUR (3000 ~~LT~~EUR kaina + 630 ~~LT~~EUR PVM). Kadangi baldų komplektas buvo numatytas perduoti kaip parama labdaros ir paramos fondui, bendrovė 630 ~~LT~~EUR PVM sumos neįtraukė į PVM atskaitą. Suteikus paramą, bendrovė gali 2 kartus priskirti kaip paramą perduoto baldų komplekto įsigijimo kainą (3000 ~~LT~~EUR), neviršijančią PMĮ 28 str. 2 dalyje nustatyto apribojimo. Tuo tarpu įsigyjant baldų komplektą sumokėtas PVM (630 ~~LT~~EUR), atskaitomas pagal PMĮ 24 str. 2 dalies nuostatas.

6. PVM įstatymo 64 str. 9 dalyje nustatyta, kad PVM mokėtojo turimose PVM sąskaitose faktūrose nurodytos pirkimo PVM sumos neatskaitomos Mokesčių administravimo įstatymo (~~Žin., 2004, Nr. 63-2243~~; toliau – MAI) pagrindais, neatsižvelgiant į tai, kad PVM sąskaitos faktūros atitinka visus PVM įstatymo 64 straipsnyje nustatytus reikalavimus. Jeigu mokesčio patikrinimo metu nustatoma, kad mokesčio mokėtojo sandoris, ūkinė operacija ar bet kokia jų grupė sudaromi turint tikslą gauti mokesstinę naudą, mokesčių administratorius sumažina PVM atskaitą tokio sandorio metu sumokėta PVM suma. Kadangi PVM negali būti atskaitomas MAI pagrindais, neatskaityta PVM suma ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams nepriskiriama.

Pavyzdys

Vienetas A parduoda ilgalaikį turtą vienetai B, išrašydamas PVM sąskaitą faktūrą, ir išskirdamas joje PVM sumą, tačiau šio mokėtino PVM į biudžetą nesumoka. Vienetas B apmoka PVM sąskaitą – faktūrą ir pirkimo PVM įtraukia į atskaitą. Įsigytas turtas naudojamas vieneto B ūkinėje komercinėje veikloje. Mokesčio tyrimo metu nustatoma, kad vienetas A ir vienetas B yra susiję asmenys ir vienetas B žinojo, kad vienetas A nesumokės pardavimo PVM į biudžetą, todėl, vadovaujantis MAI 69 straipsnio nuostatomis, vieneto B PVM atskaita sumažinama už įsigytą ilgalaikį turtą sumokėta PVM suma, nes patikrinimo metu nustatoma, kad susiję vienetai A ir B įformindami ilgalaikio turto pirkimo – pardavimo sandorį siekė mokesstinės naudos.

Atsižvelgiant į tai, kad ilgalaikio turto pirkimo PVM negali būti atskaitoma MAI nustatytais pagrindais, neatskaityta PVM suma negali būti priskirta leidžiamiems atskaitymams pagal PMĮ 24 straipsnio nuostatas.

7. Šios dalies komentare taip pat aptariami užsienio valstybėse sumokėto PVM priskyrimo leidžiamiems atskaitymams klausimai.

ES šalys.

7.1. Lietuvos Respublikos apmokestinamieji vienetai turi teisę daugelyje užsienio valstybių susigrąžinti PVM, sumokėtą už prekes ar paslaugas, įsigytas toje užsienio valstybėje. Bendra PVM susigrąžinimo taisyklė yra ta, kad PVM grąžinimo laikotarpiu Lietuvos apmokestinamieji vienetai neturi būti registruoti PVM mokėtojais toje užsienio valstybėje (ar jiems neturi būti atsiradusi prievolė įsiregistruoti PVM mokėtojais toje valstybėje), neturi vykdyti veiklos, kuri yra PVM objektas toje valstybėje, ir užsienio valstybėje įsigytos prekės ar paslaugos turi būti skirtos tik jų ekonominei veiklai vykdyti. Tačiau yra ir išimtys, kada Lietuvos apmokestinamieji vienetai nors ir vykdė tam tikrą veiklą užsienio valstybėje, bet jiems vis tiek yra suteikta teisė prašyti susigrąžinti

PVM. Prievolė įsiregistruoti PVM mokėtoju Europos Sąjungos valstybėse narėse (toliau – ES valstybės) tam tikrais atvejais gali būti nustatoma kiekvienos valstybės nustatyta tvarka, todėl tose šalyse veiklą vykdančios vienetai dėl minėtos prievolės atsiradimo paaiškinimo turėtų kreiptis į atitinkamos šalies mokesčių administratorių.

7.2. Lietuvos apmokestinamieji vienetai teisę susigrąžinti ES valstybėse sumokėtą PVM turi pagal 2008 m. vasario 12 d. Direktyvą 2008/9/EB, nustatančią Direktyvoje 2006/112/EB grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje, o yra įsisteigę kitoje ES valstybėje, išsamias taisykles. Remiantis šiomis direktyvos nuostatomis, Lietuvos apmokestinamieji vienetai turi teisę prašyti grąžinti PVM, sumokėtą bet kurioje ES valstybėje.

Informacija apie PVM grąžinimo direktyvos įgyvendinimą ES valstybėse galima rasti [šiuo adresu: http://www.vmi.lt/lt/?itemId=10814668](http://www.vmi.lt/lt/?itemId=10814668) VMI prie FM [interneto svetainėje skelbiamame Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo komentare](#).

7.3. Lietuvos apmokestinamieji vienetai taip pat turi galimybę susigrąžinti PVM ir ~~šiose~~ [kuriose](#) ES valstybėms nepriklausančiose šalyse: ~~Armėnijoje, Kroatijoje, Norvegijoje ir Šveicarijoje, Turkijoje (su apribojimais), Islandijoje, Kanadoje~~. Šiose valstybėse sumokėtas PVM taikant abipusiškumo principą grąžinamas pagal kiekvienos valstybės nustatytą tvarką, todėl tose šalyse veiklą vykdančios vienetai dėl sumokėto PVM grąžinimo tvarkos paaiškinimo turėtų kreiptis į atitinkamos šalies mokesčių administratorių. Atkreipiame dėmesį į tai, kad užsienio valstybių, kuriose Lietuvos apmokestinamieji asmenys gali susigrąžinti sumokėtą PVM, nėra baigtinis.

1 pavyzdys

Lietuvos įmonė ~~2011–2018~~ m. kitos ES valstybės įmonei L (PVM mokėtojai) tiekia įrengimus, kurie surenkami (instaliuojami) toje kitoje valstybėje narėje. Lietuvos įmonė toje kitoje ES valstybėje įsigyja prekes ir paslaugas, susijusias su įmonei L tiekiamų įrengimų instaliavimu. Pagal kitos ES valstybės teisės aktus prievolė apskaičiuoti bei sumokėti PVM už Lietuvos įmonės tiekiamus ir instaliuojamus kitoje ES valstybėje įrengimus kyla šių įrengimų pirkėjui ir todėl prievolės registruotis PVM mokėtoju toje kitoje ES valstybėje Lietuvos įmonei neatsirado. Už Lietuvos įmonės įsigytas prekes ir paslaugas (susijusias su įrengimų instaliavimu) kitoje ES valstybėje sumokėtas PVM nepriskiriamas ribojamų dydžių leidžiamiesiems atskaitymams, nes Lietuvos įmonė turi teisę pateikti prašymą grąžinti šį PVM, sumokėtą kitoje valstybėje.

2 pavyzdys

Lietuvos įmonė, užsiimanti prekių vežimo veikla bei teikianti transporto priemonių remonto paslaugas, ~~2010–2018~~ m. teikia paslaugas kitos ES valstybės įmonei. Lietuvos įmonė patiria kuro pirkimo išlaidų kitoje ES valstybėje, kurios yra susijusios su Lietuvos įmonės vykdoma ekonomine veikla. Pagal kitos ES valstybės teisės aktus Lietuvos įmonei neatsirado prievolė registruotis PVM mokėtoja. Už įsigytą kurą kitoje ES valstybėje sumokėtas PVM nepriskiriamas ribojamų dydžių leidžiamiesiems atskaitymams, nes Lietuvos įmonė turi teisę pateikti prašymą grąžinti PVM, sumokėtą kitoje valstybėje.

3 pavyzdys

Lietuvos įmonė ~~2011–2018~~ m. kitos valstybės biudžetinei įstaigai teikia pastato, kuris bus pastatytas kitoje ES valstybėje, projektavimo ir statybos darbus. Lietuvos įmonė neįsiregistruoja kitoje ES valstybėje PVM mokėtoja, nors privalo tai daryti pagal tos valstybės narės teisės aktus. Lietuvos įmonė kitoje valstybėje įsigyja prekes ir paslaugas, reikalingas projektavimo ir statybos paslaugoms suteikti. Lietuvos įmonė prarado teisę teikti prašymą grąžinti PVM, sumokėto už kitoje ES valstybėje įsigytas prekes ir paslaugas, neįsiregistravusi PVM mokėtoja kitoje ES valstybėje. Kadangi teisę teikti prašymą grąžinti PVM įmonė prarado dėl savo kaltės, kitoje ES valstybėje sumokėtas PVM nepriskiriamas ribojamų dydžių leidžiamiesiems atskaitymams.

4 pavyzdys

Lietuvos įmonė, kurios veikla yra krovinių pervežimai, Latvijos įmonės užsakymu [2010–2018](#) m. gabeno krovinį į Siriją. Krovinio vežėjas įsipila degalus Turkijoje. Už Turkijoje įsigytus degalus sumokėtas PVM nepriskiriamas leidžiamiems atskaitymams, nes Lietuvos įmonė gali teikti prašymą grąžinti PVM, kadangi taikomas abipusiškumo principas, Lietuva ir Turkija krovinių vežėjams grąžina PVM, sumokėtą už degalus.

5 pavyzdys

Lietuvos draudimo įmonė teikia įvairias draudimo paslaugas. Viena iš bendrovės siūlomų paslaugų – techninės pagalbos kelyje suteikimas automobilio gedimo atveju bet kurioje ES valstybėje, t.y. jei asmens, įsigijusio tokio draudimo paslaugą, automobilis sugenda, draudimo bendrovė pasirūpina automobilio nutempimu į remonto įmonę, remontu, apsidraudusiam asmeniui remonto laikotarpiu yra suteikiama kita transporto priemonė.

Kitose ES valstybėse įvykus draudiminiams įvykiams, t.y. sugedus Lietuvos įmonių automobiliams, Lietuvos draudimo bendrovė, siekdama suteikti savo klientams draudimo sutartyse nurodytas paslaugas, [2012–2018](#) m. įsigijo transporto priemonių nutempimo, remonto bei trumpalaikės transporto priemonių nuomos paslaugas. Lietuvos bendrovei suteiktos transporto priemonių nutempimo bei remonto paslaugos – PVM objektas Lietuvoje (PVM įstatymo 13 str. 2 dalis), tačiau už trumpalaikės transporto priemonių nuomos paslaugas PVM buvo apskaičiuotas kitoje ES valstybėje, nes transporto priemonės fiziškai perduotos kitoje ES valstybėje.

Kitoje valstybėje narėje įsigytos transporto priemonių nuomos paslaugos yra susijusios su vykdoma PVM neapmokestinama draudimo veikla, todėl Lietuvos draudimo bendrovė negali susigrąžinti PVM. Nesusigrąžinamas PVM priskiriamas ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams.

6 pavyzdys

Lietuvoje įsteigta kelionių agentūra organizuoja turistines bei poilsines keliones į Turkiją. PVM sąskaitos faktūros už klientų apgyvendinimo paslaugas Turkijos viešbučiuose yra išrašomos kelionių agentūros vardu. Remiantis abipusiškumo principu, Turkija PVM grąžina tik vežėjams už įsigytus degalus, patirtas remonto išlaidas, įsigytas atsargines detales, taip pat prekių ir paslaugų, kurių įsigijimas yra susijęs su dalyvavimu mugėse ar parodose, pirkimo PVM. Už Lietuvos kelionių agentūros įsigytas apgyvendinimo paslaugas PVM negali būti grąžintas, todėl priskiriamas ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams.

7 pavyzdys

Lietuvos konsultacinės įmonės darbuotojai teikia konsultacines paslaugas kitoje ES valstybėje. Buvimo kitoje ES valstybėje laikotarpiu, Lietuvos įmonės darbuotojai 15 dienų iš kitos valstybės narės įmonės A išsinuomojo lengvąjį automobilį, transporto priemonė fiziškai perduota kitoje valstybėje narėje. Kitos ES valstybės įmonė A [2011–2018](#) m. išrašė PVM sąskaitą faktūrą Lietuvos konsultacinei įmonei už automobilio nuomos paslaugą apskaičiuodama PVM, kadangi suteiktos trumpalaikės transporto nuomos paslaugos šiuo atveju yra PVM objektas kitoje ES valstybėje. Lietuvos įmonė negali susigrąžinti kitoje valstybėje narėje sumokėto PVM už lengvojo automobilio nuomos paslaugą, nes pagal tos kitos valstybės narės teisės aktus PVM atskaita už lengvųjų automobilių nuomą yra negalima, todėl kitoje ES valstybėje sumokėtas PVM priskiriamas ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams.

7.4. Ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams nepriskiriamas užsienio ES valstybės pardavėjo apskaičiuotas PVM, kai Lietuvos įmonei yra prievolė už įsigytas prekes (suteiktas paslaugas) apskaičiuoti PVM Lietuvoje.

Pavyzdys

Kitos ES valstybės įmonė A Lietuvos įmonei B, kuri yra registruota PVM mokėtoja Lietuvoje, ~~2010~~–2018 m. patiekė statybines medžiagas, kurios buvo išgabentos iš tos kitos ES valstybės į Lietuvą. Lietuvos įmonė nenurodė tiekėjui (įmonei A) savo PVM mokėtojo kodo. Nors prekių tiekimas kitos ES valstybės (Lietuvos) PVM mokėtojui pagal PVM reglamentuojančius teisės aktus turėtų būti apmokestinamas PVM taikant 0 proc. PVM tarifą, tačiau neturėdama Lietuvos įmonės B „lietuviško“ PVM mokėtojo kodo, įmonė A išrašė Lietuvos įmonei B patiektoms PVM sąskaitą faktūrą prekėms, pritaikydama standartinį PVM tarifą, galiojantį toje ES valstybėje.

Neatsižvelgiant į tai, jog pagal PVM įstatymo nuostatas Lietuvos įmonei B yra prievolė apskaičiuoti įsigytų iš kitos ES valstybės įmonės A prekių (statybinių medžiagų) pardavimo PVM Lietuvoje, tačiau minėtos užsienio valstybės apskaičiuotas Lietuvos įmonei B PVM (nurodytas jai išrašytoje PVM sąskaitoje faktūroje) nepriskiriamas ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams, nes Lietuvos įmonė neturi teisės pateikti prašymą grąžinti sumokėtą PVM, kadangi toks tiekimas, jei Lietuvos įmonė būtų nurodžiusi savo PVM mokėtojo kodą, pagal tos kitos ES valstybės teisės aktų nuostatas būtų apmokestintas 0 proc. PVM tarifu. Tačiau Lietuvos įmonė gali kreiptis į prekių tiekėją, informuodama apie savo PVM mokėtojo kodą bei prašydama išrašyti kreditinę PVM sąskaitą faktūrą, ir taip susigrąžinti sumokėtą PVM.

7.5. Ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams priskiriama negražinama PVM suma, kai suma mažesnė už ES valstybės teisės aktuose nustatytą minimalią gražinamą PVM sumą. Įmonė privalo pateikti įrodymus, pagrindžiančius negalimumą susigrąžinti užsienyje sumokėtą PVM.

1 pavyzdys

Įmonės darbuotojai komandiruočių metu užsienyje patiria išlaidas, kurių įmonės vardu išrašytuose dokumentuose išskirtas pirkimo PVM. Atskirose valstybėse įsigytų prekių (paslaugų) PVM suma mažesnė už tose valstybėse nustatytas minimalias gražinimo sumas. Kadangi įmonė tokiais atvejais negali susigrąžinti sumokėto PVM, PVM suma priskiriama ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams.

2 pavyzdys

Įmonė ~~2010~~2016–2012–2018 m. teikia prekių vežimo paslaugas. Yra atvejų, kai įmonė įsigyja degalus užsienyje. Apskaičiuota degalų įsigijimo PVM suma viršija minimalias gražinimo sumas, tačiau įmonė nutaria neteikti prašymų susigrąžinti PVM iš užsienio valstybių. Kadangi PVM sumos negražinamos ne pagal PVM įstatymo nuostatas, o įmonės sprendimu, nesusigrąžintos PVM sumos iš įmonės pajamų negali būti atskaitomos.

7.6. Kitos šalys.

Jeigu Lietuvos Respublikos apmokestinamasis vienetas prekes (paslaugas) įsigyja ne ES valstybėse (ar šios dalies komentaro 7.3. punkte nenurodytose valstybėse), kurių teisės aktai nenumato teisės susigrąžinti PVM (arba PVM nesusigrąžinamas, nors Lietuvos Respublikos apmokestinamasis vienetas išnaudoja visas teises galimybes susigrąžinti tose šalyse sumokėtą PVM), tai, apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, leidžiamiems atskaitymams pripažįsta tose užsienio valstybėse pirktų prekių (paslaugų) įsigijimo kainą su PVM.

7.7. Tačiau, jeigu užsienio valstybėse sumokėtą PVM, įtrauktą į sąnaudas, vienetas vėliau susigrąžina, tai, apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, grąžinta PVM suma turi būti mažinami

leidžiami atskaitymai tą mokestinį laikotarpį, kurį prekių (paslaugų) įsigijimo PVM buvo priskirta leidžiamiesiems atskaitymams. Jeigu PVM susigrąžinamas pasibaigus mokestiniam laikotarpiui (po pelno mokesčio deklaracijos pateikimo), tai sugrąžinto PVM suma turi būti mažinami einamojo mokestinio laikotarpio leidžiami atskaitymai.

~~(PMĮ 24 straipsnio komentaras pakeistas ir papildytas pagal 2012-09-11 VMI prie FM raštą Nr. (18.9-31-1)-R-7635)).~~

